

ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง นิทานจากโคลงสุภาษิตอศปกรณำ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โน้มน้าวใจให้เชื่อถือ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ขวนคิดจากบทประพันธ์ (๕)

รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาโคลงสุภาษิตอศปกรณำ แล้วร่วมกันแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่ได้รับมอบหมาย

ราชสีห์กับหนู

อย่าควรประมาทผู้	ทुरुพล
สบเคราะห์คราวขัดสน	สุดรู้
เกลือกเขาสบร้ายดล	ใดเหตุ มีแฮ
มากพวกคงมีผู้	ระลึกเค้าคุณสนอง

เนื้อเรื่อง

มีราชสีห์ตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ในป่า ขณะนั้นมีหนูตัวหนึ่งวิ่งไปบนหน้าของราชสีห์โดยไม่ได้ตั้งใจ ราชสีห์จึงตกใจตื่น ลุกขึ้นด้วยความโกรธ และรีบจับหนูไว้เพื่อที่จะฆ่าเสีย หนูจึงอ้อนวอนว่า ถ้าเพียงแต่ท่านไว้ชีวิตข้า ในวันหน้าข้าจะตอบแทนคุณแน่นอน ราชสีห์หัวเราะแล้วบอกว่า อย่างเจ้านี้หรือจะมาตอบแทนคุณข้าได้ พุดแล้วก็ได้ปล่อยหนูไป

อยู่มาไม่ช้า ราชสีห์ก็ถูกกับดักของพรานป่าผูกไว้ติดอย่างไคร้ไม่หลุด หนูได้ยินเสียงร้องของราชสีห์ก็จำได้ และได้ไปช่วยกัดเชือกจนขาด หลังจากนั้นหนูจึงได้พุดว่า ท่านเคยหัวเราะความคิดข้าที่ว่าจะช่วยท่านไม่ได้ เดียวนี้ท่านคงทราบแล้วว่า ถึงเป็นหนูตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่งก็สามารถช่วยท่านให้พ้นภัยได้

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

อย่าประมาทคนที่กำลังน้อย เพราะเราไม่อาจรู้ได้ว่า จะประสบอันตรายเมื่อใด ถ้าหากมีเหตุร้ายเกิดขึ้น คนเหล่านั้นอาจจะตอบแทนบุญคุณเราก็เป็นได้

ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง นิทานจากโคลงสุภาษิตอศปิกรรณา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โน้มน้าวใจให้เชื่อถือ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ขวนคิดจากบทประพันธ์ (๕)

รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

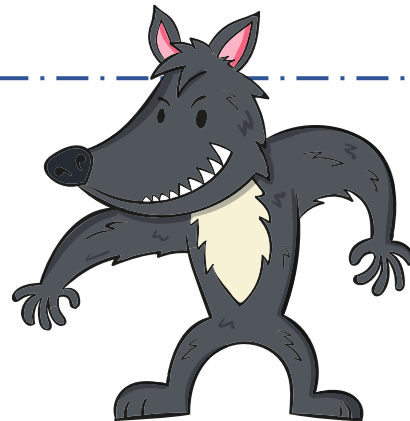
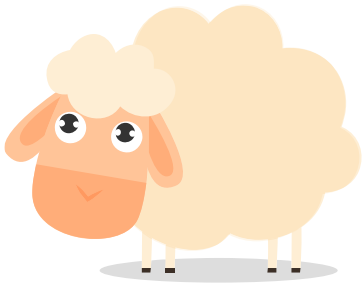

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาโคลงสุภาษิตอศปิกรรณา แล้วร่วมกันแสดงบทบาทสมมติ
ตามเนื้อเรื่องที่ได้รับมอบหมาย

สุนัขป่ากับลูกแกะ

ชาติกักขพะดุร้าย	สันดาน
คงจะหาสิ่งพาล	โทษให้
ถึงจะกล่าวคำหวาน	คำชอบ ก็ดี
หาญหักเอาจนได้	ตั้งข้อเขาประสงค์

เนื้อเรื่อง

สุนัขป่าตัวหนึ่งเดินมาที่ลำธาร เห็นลูกแกะตัวหนึ่งก้มดื่ม
น้ำอยู่ปลาย ลำธารก็คิดจะจับกินเป็นอาหารจึงแก้งโมโห
ตวาดหาเรื่องว่า “หนอยแน่! เจ้าลูกแกะ เจ้ากล้าดียังไง
ถึงเดินลงไปกวนน้ำให้ขุ่นจนข้าดื่มน้ำไม่ได้แล้ว” ลูกแกะตัว
สันตอบด้วยความหวาดกลัวว่า “คงไม่ใช่ข้าหรอกเพราะข้า
ดื่มน้ำอยู่ที่ปลายลำธาร จะไปทำน้ำขุ่นได้อย่างไร” สุนัขป่า
รู้สึกเสียหน้าแต่ก็ยังพาลต่อ อึกว่า “ถึงแม้เจ้าจะไม่ได้ทำเรื่อง
นี้ แต่เมื่อหกเดือนก่อนข้ารู้ณะว่าเจ้าพูดถึงข้าเสีย ๆ หาย ๆ”
ลูกแกะรีบบอกทันทีว่า “แต่ตอนนั้นข้ายังไม่ได้เกิดเลยด้วย
ซ้ำ” สุนัขป่าเจ้าเล่ห์นิสัยพาลยังไม่ยอมลดละ “ถ้าอย่างนั้น
ต้องเป็นพ่อของเจ้าแน่ ๆ ที่พูดให้ร้ายข้า เพราะฉะนั้นเจ้า
ต้องชดใช้แทนพ่อของเจ้า” สุนัขป่าพูดจบก็กระโจนเข้าขย้ำ
ลูกแกะผู้น่าสงสารทันที

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

ผู้ที่มีนิสัยดุร้าย ย่อมจะพาลและหาโทษให้ผู้อื่น แม้เรา
จะพูดดี ไพเราะเพียงใด เขาก็พยายามที่จะใช้อำนาจทำในสิ่ง
ที่เขาต้องการ

ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง นิทานจากโคลงสุภาษิตอศปิปรกรณ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง โน้มน้าวใจให้เชื่อถือ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ชวนคิดจากบทประพันธ์ (๕)

รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาโคลงสุภาษิตอศปิปรกรณ์ แล้วร่วมกันแสดงบทบาทสมมุติตามเนื้อเรื่องที่ได้รับมอบหมาย

กระต่ายกับเต่า

เชื่อเร็วแรงเร็วทั้ง

เซาะชาญ เขียวแฮ

แม่นประมาทมละการ

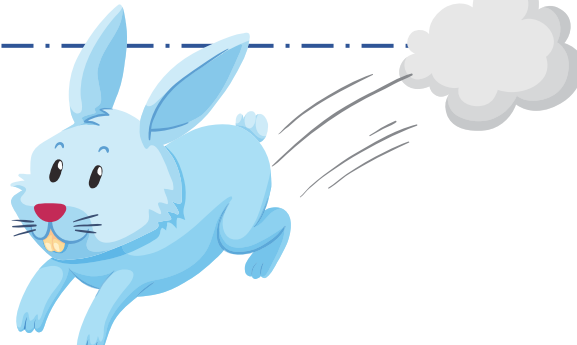
ก็ล้ำ

โหดซ้ำอุตสำหรับหาญ

ท่อนหยุด ยั้งเฮย

ตั้งเต่ากระต่ายทำ

แข่งช้าชนะเร็ว

เนื้อเรื่อง

วันหนึ่ง กระต่ายเดินมาเจอเต่ากำลังเดินอยู่ กระต่ายได้หัวเราะเต่าและพูดว่าข้าสั้น เดินเชื่องช้า เมื่อเต่าได้ยินจึงท้าทายกลับไปว่า “ถึงเจ้าจะวิ่งเร็ว แต่ข้าคิดว่าถ้าเราลองมาแข่งกัน ข้าจะต้องเอาชนะเจ้าได้แน่” แต่กระต่ายกลับมั่นใจว่าเต่าไม่มีทางเอาชนะมันได้แน่นอน มันจึงตอบตกลง โดยให้สุนัขจึงออกมาเป็นผู้ตัดสิน เมื่อถึงวันแข่งขัน กระต่ายป่ากับเต่าก็มาวิ่งแข่งกัน เต่าค่อย ๆ เดินอย่างเชื่องช้า แต่สม่ำเสมอและไม่หยุดพัก ส่วนกระต่ายป่าวิ่งนำเต่าไปมาก ก็ชะล่าใจคิดว่าถ้าจับกลับได้ต้นไม้สักครู่เต่าก็คงยังตามไม่ทัน จนเวลาผ่านไปกระต่ายป่าสะดุ้งตื่น มองซ้าย มองขวาไม่เห็นเต่า จึงรีบวิ่งอย่างสุดแรงแต่ก็เข้าไปเสียแล้ว เต่าได้มาถึงเส้นชัยก่อนและกำลังนอนพักผ่อนอย่างสบายใจ

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

หากเชื่อความรวดเร็วและความชำนาญ แต่ถ้าประมาทก็อาจจะทำให้ช้าได้ แม้เชื่องช้าแต่อุตสาหะพยายามไม่หยุดยั้ง เช่นเดียวกับเต่าและกระต่ายที่แข่งขันกัน ความช้าก็อาจชนะความเร็วได้

ใบงานที่ ๑๑ เรื่อง นิทานจากโคลงสุภาษิตอศปิกรณำ
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง ไน้มน้ำวใจให้เชื่อถือ
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ขวณคิดจากบทประพันธ์ (๕)
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนศึกษาโคลงสุภาษิตอศปิกรณำ แล้วร่วมกันแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่ได้รับมอบหมาย

บิดากับบุตรทั้งหลาย

เชื้อวงศ์ววยรักร้าย

ริษยา กันเฮย

ปรปักษ์เบียนปีธา

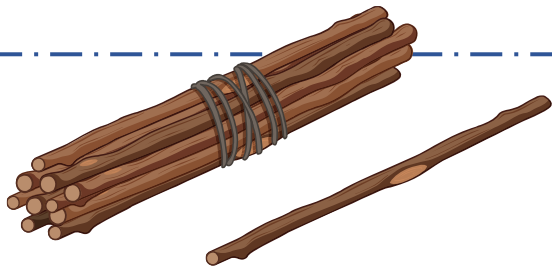
ง่ายแท้

ร่วมสู้ร่วมรักษา

จิตร่วม รวมแฮ

หมื่นอมิตร บ มิแพ้

เพราะพร้อมเพรียงผจญ

เนื้อเรื่อง

ชายผู้หนึ่งมีบุตรหลายคน บุตรนั้นทะเลาะกันอยู่บ่อยครั้งมิได้ขาด บิดาได้ตักเตือนสั่งสอนเท่าไรก็ไม่เป็นผล อยู่มาวันหนึ่ง บิดาได้บอกให้บุตรทั้งหลายไปหาไม้เรียวและมัดรวมกันเป็นกำหนึ่ง บิดาได้เรียกบุตรมาทีละคน ให้หักกำไม้เรียวนั้นให้เป็นท่อนเล็ก ๆ บุตรทั้งต่างคนต่างหักจนหมดแรงก็ไม่สามารถหักได้ บิดาจึงแก้มัดกำไม้ ออก แล้วส่งไม้เรียวทีละอันให้แก่บุตร และให้หักบุตรก็หักได้โดยง่าย บิดาจึงได้สั่งสอนไปว่า “ลูกเอ๋ย ถ้าเจ้าเป็นใจเดียวกัน รักใคร่ปรองดองกัน เจ้าจะเหมือนไม้ทั้งกำนี้ ศัตรูที่คิดจะปองร้าย ก็ไม่สามารถทำอันตรายใด ๆ ได้ แต่ถ้าเจ้าจะต่างคนต่างแตกแยกกัน ศัตรูก็สามารถมาทำร้ายได้โดยง่าย เหมือนกับไม้เรียวแต่ละชิ้นในมือลูกนี้”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

พี่น้องเลือดเนื้อเดียวกัน อิจฉาริชยา เป็นศัตรูกันได้ง่าย ควรสมัคครสมานสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจกันไว้ แม้ศัตรูเป็นหมื่นก็ไม่สามารถทำอะไรได้ เพราะพร้อมใจกันร่วมต่อสู้